„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

№ 114. Sobota 16. Maja 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 15. maja. Komisya budżetowa izby deputowanych rady państwa uchwaliła dodatkowy kredyt w sumie 250.000 złr. na expedycyę wschodnio-azyatycką; przyzwoliła na zaciągnienie długu bieżącego w sumie 25 milionów mającego się spłacić do końca grudnia r. 1869 z całego dochodu państwa, a szczególnie ze sprzedaży dóbr skarbowych.

Komisya wyznań izby deputowanych przyjęła ustawę międzywyznaniową według zmian poczynionych w izbie panów.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 15. maja. Wydział finansowy uchwalił sprzedaż dóbr skarbowych podług wniosków podkomisyi z małemi zmianami, przyjął wniosek Petryny, aby przy sprzedaży dóbr skarbowych dać pierwszeństwo funduszom prywatnym przed publicznemi pod równemi warunkami. Nakoniec postanowił na wniosek Banhansa, aby po sprzedaży tych dóbr, w których istniało prawo polowania dworskiego, takowe zachowane zostało.

W kołach poselskich zapewniają, że zamknięcia sesyi Rady państwa dopiero w drugiej połowie czerwca spodziewać się można.

Paryż, 14. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego minister handlu zbija ostatnią politycznemi rekryminacyami przepełnioną mowę Thiersa o wolności handlowej, kładąc główny nacisk na konieczność polityki łagodzącej.

Kopenhaga, 15. maja. Zaręczyny królewicza duńskiego z księżną szwedzką ostatecznie ułożone. Ślub odbędzie się w roku przyszłym.

Belgrad, 14. maja. Rosya oznajmiła urzędownie, że rzeka się wszelkich praw traktowanych w obec Serbii, a zamieszkali w Serbii poddani rosyjscy podlegać mają sądownictwu serbskiemu i ustawom serbskim.

Część nieurzędowa.

Na posiedzeniu izby panów rady państwa w dniu 13go b. m. toczyła się debata nad ustawą o lichwie. Uchwała izby deputowanych nie znalazła uznania, gdyż tak większość jak i mniejszość jurydycznej komisyi wypracowała projekt różniący się w kilku ważnych punktach od ustawy izby deputowanych. Pierwsza różnica zachodzi co do §. 2. tejże ustawy; izba deputowanych orzekła, że procenta, jeżeli nie zostały z góry umówione, przy wszelkiego rodzaju pożyczkach po 6% powinny być liczone, przeciwnie większość komisyi izby panów postawiła ścisłą różnicę pomiędzy pożyczkami na zastaw a pożyczkami bez zastawu, i przy pierwszych proponowała 5%, a przy drugich 6%. Ta kwestya wywołała żywą dyskusyę, w której brał udział i minister sprawiedliwości, stawiając się na stanowisku izby deputowanych, ostatecznie jednak przyjęto wniosek komisyi. Przy §. 5. nie utrzymał się wniosek większości komisyi izby panów, i paragraf ten przyjęto podług uchwały izby deputowanych, z którą się zgadzał wniosek mniejszości komisyi.

W izbie deputowanych rady państwa na posiedzeniu z d. 13. b. m. toczyła się znowu debata nad podatkiem od wódki. Kwestya opodatkowania wódki powtarza się regularnie każdej sesyi, a często nawet kilkakrotnie w przeciągu jednej sesyi. Tym razem przyjęto większą część paragrafów prawie bez żadnej dyskusyi. Dłuższa debata wywiązała się tylko przy §§. 5. i 6., w których jest mowa o premii eksportowej. Przeciwko wnioskowi komisyi, postawiono wniosek, żeby zamiast tych dwóch paragrafów przyjąć §. 5 z przedłożenia rządowego, który utrzymuje powzięte na tej sesyi uchwały. Przystąpiono do imiennego głosowania i przedłożenie rządowe zostało przyjęte 80 głosami przeciwko 56.

Projekt ustawy względem uzupełnienia kolei arcyksięcia Rudolfa przyjęty został bez debaty.

Pismo ministra handlu z d. 10. b. m. przedkłada izbie kosztorys pozwolonej i z ministerstwem węgierskiem umówionej expedycyi do wschodniej Azyi i południowej Ameryki dla pozawiązywania traktatów handlowych i żeglugi. Koszta w ogóle na jednoroczny przeciąg czasu wynoszą 533.000 złr., z czego na ministerstwo węgierskie odpada 30%, a więc 150.900 złr., na budżecie krajów i królestw cislitawskich pozostaje 373.100 złr. Ponieważ ta expedycya ma wyruszyć dopiero w drugiej połowie r. 1868, proponuje więc rząd, żeby na tegorocznym budżecie jako wydatek nadzwyczajny sumę 250.000 złr. preliminować. To przedłożenie rządowe przydzielono komisyi budżetowej.

Pismo ministra obrony krajowej z d. 11. b. m. odnośnie do §. 11. lit. b. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa i §. 1. lit. b. ustawy o wspólnych sprawach wnosi przedłożenie rządowe względem pozwolenia potrzebnego na r. 1868 kontyngensu rekrutów w liczbie 56.548 ludzi z krajów i królestw reprezentowanych w radzie państwa.

Jakkolwiek wypadnie odpowiedź Królowej na adres większości niższej izby parlamentu angielskiego, to jednak prawdopodobnie w żadnym razie nie będzie zmuszonym pierwszy minister do chwycenia się ostatecznego środka rozwiązania parlamentu. Tak utrzymuje „Times“, rozważając teraźniejszą sytuacyę, i zapowiada, że powtórna porażka wyjaśni tylko stan rzeczy. Albo kompromis względem załatwienia ważniejszych spraw, albo wotum nieufności rozstrzygnie wtedy stanowczo los teraźniejszego gabinetu. Przypuszcza także „Times“, uwzględniając rozdrażnienie stronnictw, że to rozstrzygnienie wkrótce będzie musiało nastąpić.

Z Ashton-under-Lyne w hrabstwie Lancaster donoszą o zaburzeniach, które tam zaszły w dniu 10go b. m. Fanatyczny kaznodzieja oranżystów Murphy ma także i tam swoich zwolenników, i pomiędzy tymi a pomiędzy katolikami irlandzkimi przyszło do zaciętej bójki. Dokładne szczegóły nie są jeszcze znane, tyle tylko wiadomo, że kilka osób zraniono a jednego człowieka zabito. Niepokój trwa jeszcze ciągle.

„Monitor“ podaje obydwie przemowy mera i biskupa orleańskiego do Cesarza i Cesarzowej, tudzież krótkie odpowiedzi Cesarza Napoleona których treść i charakter pokojowy jest już znanym. Mer orleański podając Cesarzowi klucze od miasta zwrócił jego uwagę, że mury Orleanu, niegdyś zasłona Francyi już znikły i że ich szczątki użyte zostały do budowy dróg wicynalnych któremi Cesarz tak gorliwie się zajmuje. Następnie wspomniał mer, że Orlean kwitnący przemysłem i kochający pokój i dziś jeszcze stałby się godnym przeszłości gdyby niezawisłość i wielkość ojczyzny była zagrożona. Biskup oddawał Orleanowi zasłużoną pochwałę. W całej Francyi nie ma miasta szlachetniejszego, więcej chrześciańskiego i więcej francuskiego. Orlean dwa razy zwycięzko odparł nieprzyjaciół. Paryż zaś kilka razy musiał otworzyć bramy swoje cudzoziemcom.

Orlean jest też miastem wielce religijnem, tutaj bardziej jak gdzieindziej postrzedz można, że Francya jest zawsze równie chrześciańską jak za czasów Karola W. Oby Cesarz szedł za tem samem natchnieniem które kierowało owym nieśmiertelnym monarchą; to są najszczytniejsze życzenia które można mieć dla Francyi, dla religii i dla przyszłości spoczywającej w ręku Bożem.

Do Cesarzowej mówił biskup o Cesarzewiczu który niedawno przyjmował komunię i o łzach radości które Cesarzowa wylała przy tej sposobności. Obyś Najj. Pani, dodał wymowny prałat nigdy innych łez nie wylewała; oby młody książę wzrastał w pobożności, która jak to niegdyś powiedział Bossuet do syna Ludwika XIV. jest wszystkiem w człowieku i rodzinie.

W końcu Msgr. Dupauloup przypomniał, że Ojciec św. udzielił Cesarzewiczowi swoje błogosławieństwo gdy po raz pierwszy przystępował do komunii.

W obudwóch przemówieniach Cesarza do mera i do biskupa „France“ upatruje zapewnienie pokoju przed którem pierzchnąć muszą wszystkie pogłoski niepokojące opinię publiczną. „Patrie“ wspomina, że mowa konstatuje powszechny w całej Europie spokój który pozwala przemysłowi rozwijać się skutecznie.

„Presse“ i „Liberte“ milczą o tem wszystkiem a „Avenir national“ czyni dość słuszną uwagę, że słowa Cesarza nie zwiastują narodowi nic nowego. „Pays“ wyprowadza z całego obrzędu wniosek, że Francya jest chrześciańską, kochającą rolnictwo a zarazem wojowniczą. „Gazette de France“ dziwi się, że Cesarz nie wspomniał ani słowa o położeniu papieża chociaż Mgr. Dupauloup od tego zaczął swoją mowę.

„Constitutionnel“ i „Journal des Debats“ zamieszczają artykuły o przemysłowej i handlowej sytuacyi Francyi stworzonej traktatem handlowym z Anglią, biorąc powód do tego z debaty nad interpelacyą protekcyonistów, rozpoczętą w ciele prawodawczem dn. 11. b. m. Oba te dzienniki występują w obronie rządu przeciwko agitacyom protekcyonistów, a „J. des Debats“ wyraża się stanowczej jeszcze w tej sprawie niż „Constitutionnel.“ Nadeszła chwila, pisze ten dziennik, w której należy w sprawie wolności handlowej postępować śmiało naprzód, a nie cofać się wstecz. Traktat handlowy przewyższył nadzieje nawet tworców swoich, a to jest tem większa zachętą do postępowania dalej naprzód tą drogą. Ubolewamy nad właścicielami fabryk żelaznych, ale jest oczywistem niepodobieństwem, aby w kraju, w którym wolność handlowa od lat 8 jest w zasadzie uznana, istniało cło 30% od surowego produktu, który dla każdej gałęzi przemysłu jest nieodbicie potrzebny. Taka opłata stoi w sprzeczności z wolnością handlu i gdyby nawet niższe cło zatrzymano od żelaza, toby obciążono przez to produkcyę krajową na wszystkich jej formach i przeszkadzanoby swobodnemu jej rozwojowi. „J. des Debats“ nietylko więc nie popiera żądań protekcyonistów, lecz owszem wyraża życzenie, żeby po wyjściu traktatu handlowego francusko-angielskiego w półtora roku jeszcze liberalniejszą politykę handlową prowadzić.

„Gazette de France“ donosi, że w okręgu Libourne zaszły niepokoje. Chłopi śpiewając Marsyliankę zrobili zbiegowisko i ogłosili rzeczpospolitą. Podprefekt przybywszy z żandarmami przywrócił porządek, zrewidował kilka domów i kilka osób aresztował.

Depesza z Marsylii donosi, że w Algierze przez dwa dni panowało niezmierne wzburzenie z powodu, iż jakiś Arab zamordował dziecko na ulicy. Dzienniki wychodzące w Algierze i Blidah domagają się aby krajowcom zabroniono nosić broń i atagany. Wiadomość ta tem jest ważniejszą ponieważ dziecko było francuskiem. Prócz tego donoszą, że bezpieczeństwo publiczne w ogólności nawet w głównych miastach kolonii bardzo jest zagrożone. W ostatnich dniach kwietnia jakiś Arab zamordował w biały dzień kupca przechodzącego tuż przed pałacem gubernatora Algieru; innego kupca zamordowano d. 2. b. m.

Jak przed niedawnym czasem „Opinione“ tak teraz „Nazione“ występuje przeciwko tym włoskim i niewłoskim dziennikom, które obecność księcia następcy tronu pruskiego uważają za dowód antifrancuskich tendencyi rządu włoskiego. Nie może być żadno przypuszczenie mniej uzasadnione i śmielsze nad to, pisze „Nazione“. Przybycie następcy tronu pruskiego na zaślubiny księcia Humberta nie było i nie jest niczem więcej jak tyl-

ko aktem prostej kurtoazyi ze strony dworu pruskiego. Przyjaźń pomiędzy Włochami a Prusami potwierdzają dawniejsze wypadki, ale z tej przyjaźni nie wynika bynajmniej, żeby Włochy miały zajmować nieprzyjaźne stanowisko w obec któregokolwiek mocarstwa, a szczególnie w obec Francyi, której tyle zawdzięczają. Jeżeli nawet między Prusami a Francyą zachodzą pewne nieporozumienia, to powodem do tychże nie są bynajmniej Włochy a tem samem nie mają one najmniejszego interesu mięszania się w możliwe spory pomiędzy oboma temi mocarstwami, podczas kiedy przeciwnie zależy im jak najwięcej na tem, aby przeprowadzić wewnętrzne reorganizacyę i zyskać sobie przyjaźń wszystkich mocarstw.

Z Rzymu donoszą, że papież przeznaczył znaczne sumy kilku gminom na założenie publicznych budowli.

Pogrzeb zmarłego przedwcześnie hr. Crivelli odbył się z wielkim przepychem; nieprzeliczone mnóstwo powozów jechało za karawanem wiozącym zwłoki zmarłego.

Książe Karol, jak już donoszono drogą telegraficzną, powrócił d. 6. b. m. z swojej podróży do Mołdawii do stolicy i zamieszkał w pałacu letnim w Kotrotcheni. Dnia 8. b. m. miał nowy francuski ajent i konzul jeneralny, p. Mellinet, prywatną audyencyę u księcia. Pan Mellinet miał otrzymać od rządu swego bardzo ostrą instrukcyę, w której pomiędzy innemi włożony jest nań obowiązek, aby zwrócił uwagę księcia Karola na niebezpieczne skutki jego dotychczasowej polityki.

Rząd rumuński trzyma się stale planu ogólnego uzbrojenia ludności. Zawarcie kontraktu o przerobienie 50.000 karabinów powierzono deputowanym Obediano i Mehedintzeano. Przerobienie ma się odbywać w arsenale w Bukareszcie, przy czem zatrudnieni będą robotnicy sprowadzeni z Austryi. Ponieważ zaś liczba tych okazała się niedostateczną, więc zażądano z serbskiego arsenału w Kargujewatz 100 robotników, na co rząd serbski zezwolił. Prócz tego obstalowano w Belgii 50.000 iglicówek. Wysłano także trzy komisye, z których każda składa się z dwóch oficerów i z jednego weterynarza, do Mołdawii, Siedmiogrodu i do Rosyi, dla zakupna 1000 koni dla kawaleryi i artyleryi. W ministerstwie wojny pracują nad zestawieniem listy w celu zaprowadzenia nowej ustawy wojskowej, mającej wejść w życie z d. 1. lipca.

O wotum, które ciało ustawodawcze w Bukareszcie w kwestyi prześladowania żydów złożyło i którem 47 deputowanych z 91 zachowania się rządu jego negujące oświadczenie pochwalają, pisze „Indep. belge“ co następuje:

„To wotum jest tak szczególne, jak zachowanie się samego rządu. I kogoż spodziewają się oszukać takiemi wotami, takiem uporczywem negowaniem, w obec faktów sprawdzonych w drodze dyplomatycznej? Rząd rumuński sam się tego nie spodziewa, gdyż nie poprzestaje na prostem zaprzeczeniu faktów, lecz odsuwa naglące przedstawienia dworów europejskich jako mięszanie się w sprawy wewnętrzne księstw. W nocie wystosowanej do ministra spraw zewnętrznych i przeznaczonej do przedłożenia całemu ciału konzularnemu, powiada wyraźnie minister spraw wewnętrznych Bratiano, że rząd poskromi wszelkie nadużycia i utrzyma porządek, ale nie zniesie obcego mięszania się. Pan Bratiano tak pisze jakoby traktat z r. 1858, dający mocarstwom opiekuńczym prawo do zbiorowej kontroli zachowywania się rządu rumuńskiego, nie istniał. Mocarstwa jednakże nie myślą zrzekać się tego prawa, a szczególnie Austrya postanowiła położyć stanowczo koniec takiemu stanowi rzeczy, który równie sprzeciwia się traktatom, jak niemniej szkodliwy jest interesom Austryi.

„Patrie“ ogłasza dosłowne brzmienie przemowy, którą Sułtan dn. 10. b. m. nowoutworzoną radę stanu na sposób francuski zagaił. W tej przemowie powiedział władzca Islamu między innemi co następuje: „Każda ustawa zawdzięcza ogólnemu dobrobytowi swój prawny charakter. Gdyby nasze dawne ustawy odpowiadały potrzebom naszego kraju, tobyśmy dziś zajmowali to samo stanowisko, jakie zajmują inne mocarstwa europejskie. Niezgoda między narodowościami utrzymuje tylko nędzę państwa. Rada stanu uświęca zasadę rozdzielenia władzy wykonawczej od władzy sądowniczej. Oby członkowie rady widzieli w państwie tylko jedno ciało, które przez połączenie wszystkich w tym celu zostało utworzone, aby zapewnić dobrobyt powszechny i rozszerzenie oświaty, co mi najbardziej na sercu leży. Jakiekolwiek jest wyznanie poddanych naszych, toć zawsze są oni dziećmi jednej ojczyzny i różnica wyznania nie powinna nas nieprzyjaźnie ku nim usposabiać. Niechaj każdy wyznaje swoją religię, ja wypełniam mój obowiązek uznając prawa każdego i objawiając tak zasady, któremi się kieruje i które są wymaganiem naszego wieku.“ „Patrie“ powiada, że przemowa ta wywołała wielkie zadowolenie pomiędzy członkami chrześciańskiemi rady stanu, a i Mahomedanie nie przyjęli jej nieprzychylnie.

W uzupełnienie sułtańskiego firmanu, organizującego turecką radę stanu, podaje „France“ jej skład z radców państwa, sędziów i audytorów, jako też podział jej na pięć sekcyi, dla spraw wewnętrznych, wojny, finansów, ustawodawstwa, robót publicznych, handlu, rolnictwa i oświaty, na wzór odnośnej instytucyi francuskiej.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież i zatajenie rzeczy skradzionych. Dnia 13go b. m. stawali przed sądem (prez. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Budzynowski) Antoni Ciuniak ze Lwowa, 25 lat, stanu wolnego, obrz. rz. kat., już 4 razy karany za kradzież, Kichał Kozak z Żyrawki, 29 lat, stanu wolnego, obrz. gr. kat., wyrobnik, Jan Fiala, mający szczególne upodobanie do masła, i zwany dlatego Maślarz, preclarz ze Lwowa, (czasem tylko trudni się tem rzemiosłem, zwykle bowiem jest zamknięty w areszcie, a już 15 razy był karany za kradzież), 32 lat, stanu wolnego, obr. rz. kat., Józef Makowski v. Makarewicz, wyrobnik ze Lwowa, stanu wolnego, obrz. gr. kat., 21 lat, już 7 razy karany za kradzież, Wojciech Bylak, wyrobnik ze Słociny, 32 lat, stanu wolnego, obrz. rz. kat., (broni go adwokat Dr. Festenburg), Alte Lowicz, machlerka ze Lwowa, 28 lat, matka 5 dzieci, izraelitka, już karana za kupowanie rzeczy kradzionych, Juda Lowicz, jej mąż, szewc, 38 lat, Jan Stecko, wyrobnik z Dobrzan, 38 lat, obrz. gr. kat., ojciec 2 dzieci, Anna Stecko, jego żona, 36 lat, Ozias Wurzel, szynkarz ze Lwowa, 45 lat, ojciec 4 dzieci, izraelita, Anna Pawluk, utrzymująca garkuchnię, 24 lat, obrz. rz. kat., matka 3 dzieci, Józefa Witanowska, służąca, 24 lat, obrz. rz. kat., matka 1 dziecka. W listopadzie 1867 w nocy skradziono we Lwowie ze strychu bieliznę wartości 30 złr., a w 4 dni potem z innego strychu, sześciu rodzinom bieliznę wartości 104 złr. Przyznali się do pierwszej kradzieży Ciuniak i Kozak, a mianowicie Kozak sprzedał Lowiczom 7 sztuk bieliznę za 1 złr. 60 c., a Ciuniak Steckom resztę za 1 złr. 40 c., kilka sztuk znaleziono także u Witanowskiej, która miała je otrzymać do przechowania. Ci dwaj, tudzież Fiala i Makowski przyznali się także do drugiej kradzieży. Większą część jeszcze mokrej bielizny znieśli do Bylaka, który schował ją pod łóżkiem. Kilka sztuk sprzedali Wurzelowi za 1 złr. Skazani zostali: Ciuniak na 5 lat cięż. więz. z postem w każdym tygodniu i zapowiedział rekurs, Kozak na 1 rok z postem w każdym tygodniu i przyjął wyrok, Fiala na 5 lat więz. zaostrzonego zamknięciem w ciemnej celi 4 razy w każdym roku i zapowiedział rekurs, Makowski na 3 lata z postem w każdym tygodniu i przyjął wyrok, Bylak na 2 miesiące i przyjął wyrok, Alte Lowicz na 1 miesiąc aresztu (przyjęła), Judę Lowicz na 14 dni (zapowiedział rekurs), Steckowie każde na 25 złr. kary pieniężnej (przyjęli), Wurzel na 14 dni aresztu (zapowiedział rekurs), Pawluk i Witanowska uznani za niewinnych.

(Zatwierdzenie wyroku.) Prokop Kociumbas, organista, skazany za zamordowanie ks. Flisowskiego proboszcza w Dawidowie, na dożywotnie więzienie ciężkie, został przez sąd wyższy skazany na tęż samą karę. Wyrok, który stał się już prawomocnym, odczytano mu wczoraj.

(Pożary.) W nocy z 30. z. m. na 1. b. m. w Witoszyńcach w pow. przemyskim spaliła się stodoła włościańska i karczma z 5 sz. bydła i ruchomościami, szkoda wynosi 3000 złr., ogień miał być podłożony; dn. 5. b. m. w Hubiczach w pow. drohobyckim fabryka nafty z znacznemi zapasami, szkoda wynosi około 3000 złr., przyczyna pożaru jest niewiadoma; w nocy z 6. na 7. b. m. w Borkach wielkich w pow. tarnopolskim zagroda włościańska z zapasami, szkoda wynosi 249 złr., przyczyna pożaru niewiadoma; dnia 7. b. m. w Toustem w pow. skałackim 7 zagród włościańskich, ogień miał byś podłożony; dnia 8. b. m. w Skorodyńcach w pow. czortkowskim zagroda włościańska z zapasami zboża, szkoda wynosi 300 złr. W płomieniach poniosła śmierć kobieta z dwojgiem dzieci.

— Wydawane w Gotha pismo geograficzne (Geographische Mittheilungen) Petermana, agitatora wyprawy niemieckiej do bieguna północnego, donosi, że choć wyprawa ta odbędzie się jak najoszczędniej, bo tylko kosztem 15.000 talarów, przecież wypadek jej będzie znakomity. Odjazd jej naznaczony na 17. maja r. b. Na wieść o wyprawie niemieckiej gotują i Szwedzi swoją, a mianowicie miasto Göteburg, które choć ma tylko 40.000 mieszkańców, samo jednak bez niczyjej pomocy wyprawę ową wysyła. Tak więc nie licząc agitowanej w Anglii wyprawy, biegun północny będzie w tym roku przedmiotem trzech wypraw — bo pewnie i francuska się powiedzie, skoro na nią do 1. kwietnia zebrano 140.000 franków. Wprawdzie do potrzebnych na ten cel 600.000 jeszcze daleko; ale Francuzi nie dadzą się zawstydzić Niemcom i Szwedom.

(Meeting względem prawa głosowania kobiet.) W Birmingham odbył się niedawno bardzo ożywiony meeting w sprawie prawa głosowania kobiet. Przybyło bardzo wiele pań powiększej części niezamężnych, w najświetniejszych toaletach i z wielką uwagą brały udział w rozprawach. Pani Robertson z Dublina wniosła pierwszą rezolucyę tej treści, że kobietom powinno przysłużać prawo głosowania pod temi samemi warunkami co mężczyznom. Pani Becker z Manchester przewodnicząca tamtejszego stowarzyszenia do popierania prawa głosowania kobiet wniosła drugą rezolucyę: wezwać wszystkie kobiety posiadające kwalifikacyę własności aby poleciły wpisać swoje nazwiska do list wyborczych. Obiedwie rezolucye przyjęto znaczną większością i uchwalono podać petycyę do parlamentu.

Lwów, 16. maj.a

(Teatr.) Ubiegły tydzień nie przyczynił się wprawdzie do odświeżenia repertoarza, ale zapoznał nas za to z nowym artystą dramatycznym. Pan Teksel z Warszawy, którego dyrekcya ma zamiar pozyskać dla naszej sceny, występował już dwa razy w rolach gościnnych, a mianowicie w poniedziałek w starym dramacie francuskim: „Pajac“ w roli tytułowej, a wczoraj już również komedyi francuskiej: „Pociecha rodziny“ w roli naiwnego kochanka Hektora.

O sztukach nie potrzebujemy nic mówić; kto je widział, wie, że należą one osobliwie pierwsza — do kategoryi owych fabrykowanych na zamówienie dziwadeł, których cała wartość polega na sztucznem draźnieniu nerwów; druga t. j. komedya, ma wprawdzie większą wartość artystyczną, ale za to z innego względu wcale nie jest budującą dla naszych kobiet. Pozostaje nam więc tylko ocenienie nowego talentu dramatycznego, który pojawił się na naszym horyzoncie; i co do tego miło nam skonstatować przedewszystkiem, że p. Teksel jest rzeczywiście talentem, z jakim niezbyt często można się spotkać teraz na naszych scenach. I ma on też po sobie wszelkie pozorności artysty dramatycznego, młodość i piękną postawę, dobre ułożenie, swobodę ruchów, czystą wymowę i organ — wprawdzie cokolwiek rażący jeszcze — ale silny i zdrowy, który nadaje się szczególnie do ról bohaterskich; ale największą ze wszystkich zaletą jego jest ta, że nierozmija się nigdy z naturą i nienadrabia przesadą, tak zwyczajną u młodych talentów. W ogóle więc przyznać musimy, że obadwa te występy jego zrobiły przyjemne wrażenie na publiczności, chociaż w istocie nie dały one nam jeszcze właściwej miary jego zdolności artystycznej. Naszem zdaniem był sam wybór ról popisowych niekoniecznie szczęśliwym, gdyż pierwsza nastręczyła jeszcze zbyt wiele trudności, których nie zdołał należycie pokonać młody talent; w drugiej zaś miał on przeciwnie za mało pola do rozwinięcia swojej siły. W obudwu więc wypadkach nie zadowolnił widza tak, jakby się należało i jak tego wymagać można po jego zdolnościach; chociaż z drugiej strony można powiedzieć to na chlubę artysty, że ani razu nie wypadł z roli swojej tak, by mógł ostudzić dla siebie sympatyę publiczności. Przyjęcie też, jakiego doznawał dotąd, było bardzo życzliwe i serdeczne i można wnosić przeto, że wejście jego stałe w skład naszego towarzystwa dramatycznego znalazłoby powszechne zadowolenie. Jedną wszakże uwagę musimy zrobić jeszcze młodemu artyście na zakończenie, a mianowicie, ażeby więcej modulował swój głos, i z większą ekonomią używał swojego organu, unikając niepotrzebnej krzykliwości, która zanadto razi słuchacza, a samego artystę ostatecznie chrypki nabawia. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 15. maja. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica korzec 154 ℔ effekt. z dosypką do 170 ℔ 11.12½ ab Bortniki do 15. czerwca; żyto korzec 160 ℔ 6.60; owies korzec 92 ℔ effekt. z dosypką do 100 ℔ wied. 2.80 (do 15. czerwca ab Bortniki).

W pierwszej połowie maja 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Brzostek		Jasło		Krosno		Dukla		Żmigród	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	6	60	6	50	5	81	6	3	5	50
„ żyta	4	50	4	50	4	32	4	22	4	.
„ jęczmienia	3	50	3	50	3	56	3	28	3	.
„ owsa	2	.	2	15	2	45	2	26	2	.
„ hreczki	3	50	.	.	4	10	3	85	2	60
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	60	.	.	2	37	1	92	2	.
Cetnar siana	1	20	.	.	1	47	1	40	.	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5		.	.	6	.	6	8	5	.
„ „ miękkiego	3	50	.	.	4	80	4	12	4	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	.	.	14	.	11	.	12
Mas okowity	.	.	.	.	.	96	.	.	.	.

Lwów, 16. maja. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (82 ℔) 5 złr. 63 c., żyta (80 ℔) 3 złr. 88 c., jęczmienia (70 ℔) 3 złr. 10 c., owsa (50 ℔) 1 złr.

93 c., hreczki 3 złr. 40 c., grochu 4 złr. 50 c., ziemniaków 1 złr. 87c.; cetnar siana 1 złr. 15 c., słomy okłociastej 59 c., słomy na paszę —.—., sąg drzewa bukowego 11 złr. 46 c., sosnowego 7 złr. 41 c. w. a.

Ostatnia poczta.

Peszt, 14. maja. „Szaszadunk" podaje szczegóły o organizacyi landwery. Mobilizacyę zarządza Król za kontrasygnacyą ministrów. Użycie landery po za granicami kraju wymaga pozwolenia sejmu. Oficerów mianuje Król na przedstawienie.

Zagrzeb, 14. maja. J. C. M. Arcyksiążę Albrecht przybył zaraz po 7. godzinie wieczór i był przyjmowany z wielką uroczystością przez władze świeckie, wojskowe i duchowne. Arcyksiążę odbył przegląd kompanii honorowej ustawionej przed pomieszkaniem J. C. Mości i udał się do swoich apartamentów, gdzie mu przedstawiano władze cywilne i wojskowe, oficerów i dygnitarzy duchownych.

Berlin, 14. maja. „Börsen Ztg." donosi, że starsi kongregacyi kupieckiej uchwalili nie pozwalać na wniosek względom protestu przeciw środkom finansowym w Austryi.

Pierwszy sekretarz poselstwa austryackiego Br. Walterskirchen odjeżdża jutro wieczór na podobną posadę do Florencyi; jego miejsce tutaj zajmie Br. Münch Bellinghausen.

Paryż, 14. maja. „Monitor de l'Algerie" z dnia 12go b. m. ogłasza pismo marszałka Niela jako odpowiedź na depeszę marszałka Mac Mahon z dnia 23go kwietnia w sprawie listu pasterskiego wydanego przez Arcybiskupa Algieru. W piśmie tem powiedziano, że Cesarz nie zmienił bynajmniej swego zdania co do wolności wyznań; chce ją zapewnić muzułmanom algierskim, i pochwala depeszę Mac Mahona.

Marszałek Niel dodaje, że skoro dobroczynność publiczna niesie pomoc ludności algierskiej, trzeba starannie unikać wszelkiej propagandy religijnej.

Pogłoskę o wygnaniu Arcybiskupa dziennik ten nazywa śmieszną.

Ateny, 9. maja. Z Krety przybyło trzech deputowanych do izby. W prowincyi Sfakia zaszła dwudniowa utarczka. Turków odparto i ścigano aż na brzegi morza. W Kanei rozstrzelano 3 powstańców wziętych w niewolę. Tutejszy poseł angielski pojechał na Kretę a książę Fryderyk duński do Konstantynopola; i hr. Chambord opuścił Ateny. Z Krety piszą, że Anglia życzy sobie aby kreteńczycy zawezwali jej opieki.

Smyrna, 9. maja. Mają tu przybyć 4 okręty wojenne włoskie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. maja.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Stan, z Uhrynowa. — Hr. Zamojski Szcz, z Wysocka. — Ilasiewicz Ant., z Stanisławowa. — Skrzyński Ign., z Strzyszowa.

Hotel europejski: Pietrzycki Felix, z Czerniowiec. — Treter Konst, z Podlipiec.

Hotel Langa: Saly Wład., c. k. pułkownik, z Gródka. — Michałowski Winc, z Obwodów.

Hotel angielski: Dr. Janocha Ant., z Strzyleczy.

Pod Nr. 509$^{4}/_{4}$: Bogósz Apol., z Komarna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. maja.

PP. Rodakowski Leon, c. k. przeł. powiat., do Jaworowa. — Br. Esherich Alfred, do Żywiec. — Hr. Borkowski Miecz., do Mielnic. — Kopestyński Józef, do Zadorowa. — Kämpfe Karol, do Lubyczy. — Lisowski Rud., do Jaksmanic. — Malczewski Jul., do Poczap. — Rozwadowski Tom., do Babina. — Szymonowicz Jakób, do Wiednia. — Żytyński Leon, do Brodów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. maja 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329 50	+10.4	74.	PnW.bsł.	1
2. god. po poł.	329 12	+18.8	46	W. „	5
10.god. wiecz.	329.05	+12.9	66.	„ „	0

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.): **„Die Mönche"**, komedya w 3 aktach, przytem czwarty koncert p. Picco.

Jutro (przedstawien. polskie): **„Dziewica Orleańska"**, tragedya Fr. Szyllera w 5 aktach.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 15. maja.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	200	50	201	50
Akcye kol. lwow.-czer.			—	—	171	75	172	75
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. . . (bez kuponów)	—	—	—	—	77	15	77	65
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . (bez kuponów)	—	—	—	—	73	50	74	—
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	—	—	—	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	63	70	64	—
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7 %	—	—	—	—	99	25	99	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	89	--	89	75
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—	—	—	—	76	25	77	25
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	52	5	56
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	54	5	58
Napoleondor	—	—	—	—	9	29	9	35
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	78	1	80
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	69$^{4}/_{8}$	1	66$^{4}/_{8}$
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	46	9	55
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71	1	72
Srebro	—	—	—	—	114	50	115	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. maja 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	62.80	62.90
od kwietnia do października po 5%	62.65	62.75
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	68.—	69.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	77.30	77.80
Metaliki po 5%	56.15	56 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	174 —	174 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	174.—	174.50
Przez. do wyl. z r. 1854	75.50	76.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80.30	80 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.25	89 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	84.30	84 60
Renty Como po 42 lir. aust.	19.75	20 25

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.25	87 75
Czech	93.—	93.50
Węgier	73.—	73.50
Galicyi	64 —	64 25
Siedmiogrodu	69 50	69 90
Bukowiny	65.—	65 50
Calic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	702.—	703 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	181 80	182.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	596.—	598.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	131.25	131 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1815.—	1820.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	258.80	259 —
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173.20	173 40
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	146.75	147.—
Kol. Kar. Lud po 200 zł. mon. konw.	201 20	201 40
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172. —	172.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	497.—	498.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	70.—	72.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.50	92 75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	83.—	83.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5$^{1}/_{2}$%	91.75	92.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.25	89.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.50	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	94.50	95 —

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	131 25	131 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 75	27.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	141.—	143.—
Salma „ 40 „ „	34.—	34.50
Palfiego „ 40 „ „	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	23.75	24.25
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.25	97.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97.45	97.65
Hamburg za 100 M. B.	86.10	86.25
Londyn za 10 ft. szt.	116.60	116.70
Paryż za 100 fr.	46.35	46 40

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.57$^{1}/_{2}$	5.58
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.32	9.33
Rosyjski imperyał	9.60	9 65
Talar związkowy	1.72	1.73
Srebro	114.65	114.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15. maja.	złr.	kr.
5% Metaliki	56	25
„ z procentami z maja i listopada	57	25
5% pożyczka narodowa	62	65
Losy z 1860 roku	80	50
Akcye banku wiedeńskiego	705	—
„ „ kredytowego	182	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	50
Srebro	114	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	56

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1114) **Edict.** (2)

Nr. 6574. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Herrn August Hieronim Carl dr. N. Hoffmann mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es seien wider ihm Tabularbescheide des hiesigen k. k. Landesgerichtes, und zwar:

A. ddto. Krakau 2. März 1868 Z. 3270.
B. „ „ 2. „ „ „ 3331.
C. „ „ 2. „ „ „ 3389.
D. „ „ 10. Febr. „ „ 1757.
E. „ „ 2. März „ „ 3848 erlassen worden.

Da der Aufenthaltsort des hievon zu verständigenden Herrn August Hieronim Carl dr. N. Hoffmann unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Samelson unter Substituirung des Advocaten Herrn Dr. Zuker als Curator bestellt, welcher den Curanden nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung vertreten soll.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben würde.

Krakau, am 21 April 1868.

(1118) **Edykt.** (2)

L. 2774. C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niniejszym edyktem nieobecnego i niewiadomego z miejsca pobytu pana Jana Lenkiewicza, że gdy tenże opuszczając Krosno, majątek i wierzycieli z tegoż majątku zaspokojenia żądających pozostawił pełnomocnika zaś nieustanowił, przeto na koszt i niebezpieczeństwo jego kuratorem tegoż pana Jana Rozmuskiego z Krosna, dodając mu zastępcę w osobie pana Adama Smiglewskiego z Krosna na mocy §fu 276 ust. cyw. ustanowionym został i że sprawy tak już wiszące, jako też wprowadzić się mogące z tymże kuratorem lub tegoż zastępcą według przepisów ustawy sądowej pertraktowane i tymże dotyczące uchwały doręczane będą.

Zaleca się więc panu Janowi Lenkiewiczowi, aby potrzebne informacye ustanowionemu kuratorowi wręczył lub innego pełnomocnika ustanowił i wprzeciągu dni 90ciu sądowi doniosł, w razie bowiem przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisaby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krosno, dnia 20. kwietnia 1868.

(1089) **Edykt.** (3)

Nro. 1636. C. k. urząd powiatowy powołuje niniejszem popisowego Teofila Kuczyńskiego z Cyranki, urodzonego r. 1841, który dotychczas swemu obowiązkowi co do poboru wojskowego zadość nie uczynił, a który już od lat wielu nieobecny w gminie i niewiedzieć gdzie się znajduje, ażeby w terminie trzech miesięcy do gminy wrócił i swoją nieobecność w tutejszym c. k. urzędzie powiatowym usprawiedliwił, gdyż w przeciwnym razie za nieuprawnioną nieobecność zasądzony zostanie i podlegnie karom według ustanowień cesarskiego patentu z dnia 24. marca 1832, a za zbiegostwo od poboru karom w §. 45 ustawy o uzupełnieniu armii wyznaczonym.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Mielec, dnia 22. kwietnia 1868.

(1117) **Edykt.** (2)

L. 5853. C. k. sąd obwodowy Tarowski uwiadamia niniejszym edyktem niewiadomą z miejsca Wiktoryą Dunin i w skutek prośby Noego Jakobsohna w sprawie tegoż o zapłacenie sum 400 zł. i 200 zł. w. a. z przyn. celem doręczenia jej uchwał tutejszosądowych z dnia 10go sierpnia 1865 do l. 11746 i 10go sierpnia 1865 do l. 11747 dla nieobecnej Wiktoryi Dunin, kurator w osobie p. adwokata Dra. Hoborskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Bandrowskiego ustanowionym został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 23. kwietnia 1868.

(1121) **Edykt.** (1)

Nro. 16133. C. k. sąd krajowy we Lwowie Judzie Wolfowi Frühling niniejszym edyktem czyni wiadomo, że w skutek prośby Debory Goldfarb dnia 19. marca 1868 do l. 16133 wniesionej przymusowa intabulacya alimentów Deborze Goldfarb w kwocie 1074 złr. w. a. należących w stanie biernym realności pod l. 172 3/4 w Stanisławowie i przymusowa sekwestracya dochodów tej realności uchwałą z dnia 25. kwietnia 1868 do l. 16133 dozwoloną została.

Ponieważ miejsce pobytu Wolfa Judy Frühling jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla niego i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Czemeryńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Rechena za kuratora ustanowił, któremu powyższą uchwałę się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. kwietnia 1868.

(1122) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nro. 2417. Przy gimnazyum miejskiem w Kołomyi opróżnioną jest posada dyrektora z systemizowaną roczną płacą 1050 złr. w. a. i z prawem pobierania dodatku decenalnego po upływie każdego dziesiątku lat nienagannej służby w kwocie 105 złr. wal. austr.

Prawo prezentowania na tę posadę przysługa Radzie gminy miasta Kołomyi, i rozpisuje się na tę posadę niniejszem konkurs do końca czerwca b. r.

Kandydaci w przeciągu tego czasu przedłożą podania z dołączeniem metryki, świadectwa otrzymanej kwalifikacyi nauczycielskiej i dekretu otrzymanego stałego potwierdzenia w nauczycielstwie za pośrednictwem przełożonej władzy Radzie szkolnej krajowej.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 10. maja 1868.

(1107) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 411. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach niniejszem wiadomo czyni, że w skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 15. stycznia 1868 do L. 23.101 w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 21. czerwca 1865 do L. 10.986 na prośbę Feiwla Szmerlera przeciw Iwanowi Susz wydanego na zaspokojenie sumy wekslowej 40 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 18. maja 1867 bieżącemi, kosztami sądowemi 6 złr. 28 kr. w. a., tudzież egzekucyjnemi poprzednio w kwotach 3 złr. 4 kr. i 4 złr. 88 kr. w. a., obecnie zaś w ilości 12 złr. 62 kr. w. a. przyznanemi, dozwolona publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. kons. 203 rep. 232 top. 1053 w Horocholinie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej w posiadaniu Iwana Susz zostającej — w trzech terminach t. j. na dzień 16. czerwca 1868, 30. czerwca 1868 i 1. lipca 1868 każdą razą o 10. godzinie zrana z tym dodatkiem rozpisuje się, że realność ta na pierwszych terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową w kwocie 168 złr. w. a. na trzecim zaś nawet niżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie i że każdy chęć kupienia mający przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny szacunkowej jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej gotówką złożyć ma.

Warunki licytacyi tudzież akt oszacowania tej realności chęć kupienia mający w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany, 5. marca 1868.

(1104) **Edykt.** (2)

Nr. 6734. C. k. sąd krajowy krakowski podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie p. Karola Wojcik egzekwenta celem przymusowej sprzedaży realności l. 343 Dz. I.-392 Gm. III. w Krakowie położonej do ekssekwentów Kajetana i Kunegundy małżonków Kochów należącej ustanawia się trzeci termin na dzień 25. czerwca 1868 godzinę 10. rano, na którym tak wyż rzeczona realność i niżej ceny szacunkowej 6656 złr. 38 kr. w. a. pod warunkami już uchwałą z dnia 31. grudnia 1867 l. 22035 objętemi, z następującemi ułatwieniami sprzedaną będzie;

1. zamiast wadyum 666 złr. chęć kupna mający złożyć będzie winien jedynie kwotę 500 złr. w. a.,
2. nabywca złoży 1/3 część ceny kupna w przeciągu dni 60 po doręczeniu mu uchwały, akt licytacyi zatwierdzającej,
3. resztujące 2/3 ceny kupna złoży nabywca w dniach 90 po prawomocności uchwały porządek zaspokojenia wierzycieli stanowiącej a to stósownie do wskazania tąż uchwałą oznaczonego.

Kraków, dnia 30. kwietnia 1868.

(1108) **Edykt.** (2)

L. 4026. C. k. sąd powiatowy w Busku uwiadamia, że na dniu 14go maja 1863 Ostap Fedyszyn w Rzepniowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Wasyla Fedyszynego jest niewiadomem, zatem wzywa się tegoż, ażeby w przeciągu roku od niniejszego zawezwania w tutejszym sądzie oświadczenie do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z reszta spadkobiercami i ustanowionym kuratorem Michałem Perchun ukończone będzie.

Busk, dnia 30. grudnia 1868.

(1115) **Obwieszczenie.** (1)

L. 1296. C. k. sąd powiatowy Andrychowski podaje do wiadomości, że na dniach 17go czerwca, 1go i 14go lipca b. r., każdą razą o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w tymże sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż zagrody włościańskiej pod Nr. 299 w Wieprzu na 259 zł. w. a. oszacowanej, w sprawie p. Antoniego Heradina przeciw Janowi Smaza pto. 200 zł. w. a. c. s. c. Do tej licytacyi zaprasza się chęć kupna mających z tym dodatkiem, iż pomieniona realność dopiero na trzecim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, i że bliższe warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Andrychów, dnia 28. kwietnia 1868.

(1116) **Edikt.** (2)

Nr. 9682. Vom Czernowitzer k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der licitativen öffentlichen Verpachtung des mit dem Stefan Aywas'schen Verlassenschaftsgute Stecowa verbundenen Propinationsrechtes sammt der zur Ausübung dieser Gerechtsame gehörigen vier Wirthshäusern auf die Dauer von sechs nacheinander folgenden Jahren vom 24. Juni 1868, angefangen am 4. Juni 1868 um 9 Uhr Vormittags unter den in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht offen liegenden Bedingungen abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 2400 fl. und das zu erlegende Vadium 1200 fl. öst. W.

Vom k. k. Landesgerichte.

Czernowitz, am 6. Mai 1868.

(1100) **Kundmachung.** (3)

Nr. 17028. Behufs der Sicherstellung der Ausführung der nöthigen Herstellungen und Arbeiten zur Erhaltung der Biała-Przemyśl-Lemberger, Bochnia-Sierosławicer und Proszówki-Niepołomicer Strasse für das Jahr 1868 oder auch für drei Jahre 1868, 1869 und 1870 im Bochniaer Baubezirke im Unternehmungswege wird hiemit eine Offertverhandlung mit dem 25. Mai d. J. beim Bochnier k. k. Bezirksamte ausgeschrieben.

Die für das Jahr 1868 entfallenden Leistungen bestehen, u. z.:

A. An Herstellungen und Reparaturen der Amtsgebäude, Aufsichtshäuser und Magazine.

	fl.	kr.
Umbau des Materialschopfens in Książnice mit veranschlagten	292	23½
B. Im Zwecke der Erhaltung der Strassen und Brücken.		
1. Auf der Biała-Przemyśl-Lemberger Strasse.		
a) Strassengeländer mit	56	83
b) Reparatur der Brücke 54 mit	40	72
c) „ des Durchlasses 55 mit	17	71½
d) Erdarbeiten mit	146	60
e) Reparatur des Durchlasses 58½ mit	4	34
f) Versicherung der Brücke 59 mit	49	77½
g) „ des Strassendames mit	45	—
h) Reparatur der Brücke 82 mit	94	98
i) Versicherung des Durchlasses 90 mit	2	31
k) Reparatur der Brücke 97	132	83½
l) Umpflasterung eines Rinnsals in Brzesko mit	171	90
m) Reparatur der Brücke 110 mit	41	61
n) „ des Durchlasses 111 mit	35	02
o) Strassengeländer mit	48	23½
p) Reparatur der Brücke 117 mit	86	54
2. Auf der Bochnia-Sierosławicer Strasse.		
a) Reparatur der Brücke 2 mit	9	74
b) Erdarbeiten mit	39	60
c) Reparatur der Brücke 24 mit	1634	23½
und 3. Auf der Proszówki-Niepołomicer Strasse.		
Erdarbeiten mit	20	35
C. Sonstige kleinere Erfordernisse.		
a) 1 Stück Viertelmeilensäule auf der Biała - Przemyśl - Lemberger Strasse mit	8	51
b) 117 Stück Strassen- und Objectsmarken auf der Bochnia-Sierosławicer Strasse mit	62	46
Zusammen mit	3041	54

österr. Währ.

Das Vadium beträgt 152 fl. öst. W.

Die Kostenüberschläge für das Jahr 1868, die Einheitstabelle, die allgemeinen und speciellen Baubedingnisse können von den Unternehmungslustigen in den gewöhnlichen Amtsstunden beim k. k. Bezirksamte in Bochnia eingesehen werden.

Jeder Offerent, dessen Anbot berücksichtigt werden soll, muß sich auch verpflichten, die von den erwähnten Strassenstrecken aus jedem wie immer gearteten Anlasse die zum Bestande der Strasse etwa nothwendigen Herstellungen ebenso Neubauten als Reparaturen innerhalb der bedungenen Bauperiode um die Preise der Erhaltungsarbeiten zeitgerecht auszuführen, und sich der hierortigen Richtigstellung der Rechnungen zu unterziehen.

Die Offerten müssen klar und bestimmt stilisirt sein, den Anbot in Percenten desselben enthalten und bis 25. Mai d. J. um 1 Uhr Nachmittags versiegelt beim k. k. Bezirksamte in Bochnia vorliegen.

Die Offerten können auf die unter A., B. und C. angeführten Gegenstände getrennt oder vereint überreicht und ebenso die Anbote gemacht werden.

Alle zur Berücksichtigung geeigneten Offerten haben jedoch die bestimmte Erklärung zu enthalten, daß dem Offerenten die allgemeinen und speciellen Baubedingnisse genau bekannt sind, und er sich denselben ausnamslos unterzieht.

Offerten, welche den gestellten Bedingnissen nicht entsprechen, oder von Personen überreicht werden, denen die gesetzlichen Eigenschaften zur Uebernahme dieser Unternehmung mangelt, können nicht berücksichtiget werden.

Die Bestätigung geeigneter Anbote bleibt der k. k. Statthalterei vorbehalten.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 30. April 1868.

Obwieszczenie.

L. 17028. Ku zabezpieczeniu wykonania budowli i robót potrzebnych do utrzymania gościńców między Białą, Przemyślem i Lwowem, — między Bochnią i Sierosławicami, a nakoniec między Proszówkami i Niepołomicami na rok 1868 albo też na trzy lata 1868, 1869 i 1870 w bocheńskim okręgu budowniczym w drodze przedsiębiorstwa, rozpisuje się niniejszem licytacyę ofertową na dzień 25. maja r. b. w c. k. urzędzie powiatowym w Bochni.

Potrzebne na rok 1868 roboty są następujące:

A. Budowle i naprawy przy budynkach urzędowych, domkach strażniczych i magazynach.

	zł.	kr.
Przebudowanie szopy na materyał w Książnicach obliczone na	292	23½
B. W celu utrzymania gościńców i mostów.		
1. Na gościńcu między Białą, Przemyślem a Lwowem.		
a) Poręcze przy gościńcu w cenie	56	83
b) Naprawa mostu 54 „	40	72
c) „ kanału 55 „	17	71½
d) Roboty ziemne „	146	60
e) Naprawa kanału 58½ „	4	34
f) Ubezpieczenie mostu 59 „	49	77½
g) „ tamy gościńcowej	45	—
h) Naprawa mostu 82 „	94	98
i) Ubezpieczenie kanału 90 „	2	31
k) Naprawa mostu 97 „	132	83½
l) Wybrukowanie ścieku w Brzesku	171	90
m) Naprawa mostu 110 „	41	61
n) „ kanału 111 „	35	02
o) Poręcze przy gościńcu „	48	23½
p) Naprawa mostu 117 „	86	54
2. Na gościńcu między Bochnią i Sierosławicami.		
a) Naprawa mostu 2 w cenie	9	74
b) Roboty ziemne „	39	60
c) Naprawa mostu 24 „	1634	23½
3. Na gościńcu między Proszówkami i Niepołomicami.		
Roboty ziemne w cenie	20	35
C. Inne drobniejsze potrzeby.		
a) 1 słup ćwierciomilowy przy gościńcu między Białą, Przemyślem i Lwowem w cenie	8	51
b) 117 sztuk znaków gościńcowych i przedmiotowych na gościńcu między Bochnią i Sierosławicami	62	46
Razem	3041	54

wal. austr.

Wadyum wynosi 152 zł.

Kosztorysy na rok 1868, tabele cen pojedynczych, tudzież wszelkie inne tak ogólne jak i osobne warunki budowy, może każdy ktokolwiek ma chęć objąć to przedsiębiorstwo, przeglądać w zwyczajnych godzinach urzędowych w c. k. urzędzie powiatowym w Bochni.

Każdy oferent, jeżeli oświadczenie jego ma być uwzględnione, musi oraz obowiązać się, że wszelkie w ciągu zawarowanego peryodu budowy na wspomnionych przestrzeniach gościńców z jakiegobądź powodu zdarzające się roboty, tak budowle nowe jakoteż naprawy potrzebne do utrzymania gościńca, wykonywać będzie w swoim czasie po cenach robót zachowawczych i że się podda tutejszemu sprawdzeniu rachunków.

Oferty muszą być wyraźnie i stanowczo ułożone, zawierać mają propozycyę w procentach i powinny być najdalej do 25. maja r. b., godzina 1sza po południu przedłożone w opieczętowaniu c. k. urzędowi powiatowemu w Bochni.

Oferty mogą być wydawane na przedmioty wymienione pod A., B. i C. osobno albo razem, i tak samo też mogę być robione oświadczenia.

Wszystkie jednak przydatne do uwzględnienia oferty muszą zawierać wyraźne oświadczenie, że oferentowi znane są dokładnie tak ogólne jakoteż osobne warunki budowy, i że się im poddaje bez wyjątku.

Oferty nie odpowiadające postawionym warunkom, lub podane od osób, którym zbywa na przepisanych prawem przymiotach, by mogły objąć to przedsiębiorstwo, nie mogą być uwzględnione.

Zatwierdzenie stosownych oświadczeń zastrzeżone jest c. k. Namiestnictwu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1868.

(1102) **Kundmachung.** (3)

Nr. 6577. In Folge Erlaßes des hohen k. k. Handelsministeriums vom 23. April 1868 Z 4343/440, werden vom 20. Mai l. J. ab im internen Verkehre die auf Postanweisungen eingezahlten Beträge über Verlangen des Absenders auf telegraphischem Wege bei der Postanstalt des Bestimmuugsortes zur Auszahlung angewiesen, wenn zwischen der Postanstalt des Aufgabsortes und jener des Bestimmungsortes eine Staats-Telegraphen-Verbindung besteht und der Betrag der Anweisung 500 fl. österr. Währ. nicht überschreitet.

Für solche telegraphische Anweisungen gelten folgende Bestimmungen:

1. Die Anweisungen sind vom Absender in der gewöhnlicher Weise auszufertigen, nur ist auf der Anweisung an der Stelle unter der Aufschrift „Postanweisung“ der Beisatz „per Telegramm“ deutlich anzubringen, und auf dem Coupon immer der Name und die Wohnung des Absenders anzusetzen.

Wünscht der Aufgeber telegraphisch weitere, auf die Verfügung über das Geld bezügliche Mittheilungen zu machen, so muß er diese zugleich mit der Anweisung der Postanstalt am Aufgabsorte schriftlich übergeben, welche sie in das Telegramm aufnimmt.

2. Telegraphische Anweisungen im Betrage von mehr als 50 fl. bis einschließlich 500 fl. öst. W. dürfen nur jene Postcassen aufnehmen, und realisiren, welche überhaupt zur Vermittlung von Anweisungen in solchem Betrage ermächtigt sind.

3. Für eine telegraphische Anweisung sind außer der gewöhnlichen mittelst Marken, und bei Anweisungen auf mehr als 50 fl. bar zu entrichtenden Anweisungsgebühr, bei der Aufgabe noch folgende Gebühren bar einzuzahlen:

a) Eine Gebühr von 10 Neukreuzern für die Besorgung des Telegrammes im Aufgabsorte vom Postamte zur Telegraphenstation, jedoch nur dann, wenn Letztere sich nicht im Postgebäude befindet.
b) Die Telegrapengebühr für die Depesche vom Aufgabs- bis zum Bestimmungsorte, und zwar bei Geldbeträgen von mehr als 200 fl. bis inclusive 500 fl., die Gebühr für recommandirte Telegramme nämlich das Doppelte der gewöhnlichen Gebühr.
c) Wenn die Anweisung nicht poste restante lautet, die gewöhnliche Expreßgebühr, nämlich:

Die Bestellgebühr von 15 Neukreuzern für die Zustellung im Standorte des Aufgabs-Postamtes (der Postcasse), oder ein Botenlohn von 50 Neukreuzern pr. Meile, so wie für jede Entfernung unter einer Meile, wenn der Adressat außerhalb des Postortes wohnt.

4. Der Betrag der Anweisung wird von dem Postamte (der Postcasse), wo die Einzahlung geleistet wurde, an das Postamt (die Postcasse) des Bestimmungsortes telegraphisch angewiesen, und vom Letzteren dem Adressaten, wenn er sich im Standorte des Postamtes (der Postcasse) befindet, nach Einlangen des betreffenden Telegrammes, gegen eigenhändige Empfangsbestätigung auf demselben zugestellt. Wohnt der Adressat außerhalb des Standortes des Postamtes (der Postcasse), so wird ihm nur das Anweisungs-Telegramm gegen Abgabsschein zugestellt, in welchem Falle es Sache des Adressaten ist, den Betrag gegen eigenhändige Quittirung auf dem zurückzustellenden Telegramme bei dem Postamte (der Postcasse) binnen der festgesetzeen Frist von 14 Tagen abzuholen, oder auf seine Gefahr durch verläßliche Personen abholen zu lassen.

Wenn das Anweisungs-Telegramm bei dem Abgabs-Postamte (der Postcasse) nach dem Schluße der nachmittägigen Amtsstunden anlangt, so erfolgt die Bestellung des Telegrammes, beziehungsweise des Geldbetrages, erst am nächsten Morgen. Anweisungs-Telegramme, welche mit poste restante bezeichnet sind, müssen innerhalb der Frist von drei Monaten bei dem Abgabspostamte (der Postcasse) erhoben werden.

5. Sollte sich bei der Zustellung zeigen, daß bei der Aufgabe anstatt des Botenlohnes nur die Expreß-Bestellgebühr, oder der Botenlohn mit einem zu geringen Betrage eingehoben wurde, so ist der fehlende Betrag vom Adressaten zu entrichten.

Weigert sich der Letztere diesen Nachtrag zu zahlen, so wird ihm das Telegramm, beziehungsweise der angewiesene Betrag, dennoch ausgefolgt.

In diesem Falle, sowie wenn das Telegramm unbestellbar wäre, ist der Absender verpflichtet den fehlenden Betrag nachträglich zu entrichten.

Diese Verpflichtung kann nur sechs Monate, vom Tage der Aufgabe, in Anspruch genommen werden.

6. Wenn ein Anweisungs-Telegramm wegen Wechsel des Aufenthaltsortes nachzusenden ist, so erfolgt die Nachsendung mittelst der Briefpost, und wird das Telegramm an dem neuen Bestimmungsorte nur in dem Falle mittelst Expreß bestellt, wenn die Nothwendigkeit stattfand, ohne daß an dem ursprünglichen Bestimmungsorte die Expreß-Bestellung versucht wurde.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 4. Mai 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 6577. W skutek rozporządzenia wysokiego c. k. Ministeryum handlu z dnia 23. kwietnia 1868 l. 4343-440 będą począwszy od dnia 20. maja 1868 w obrocie wewnątrz monarchii kwoty na przekazy pocztowe wpłacone na żądanie nadawcy w drodze telegraficznej celem wypłaty w zakładzie pocztowym miejsca przeznaczenia przekazywane, jeżeli zakłady pocztowe miejsca nadania i przeznaczenia telegrafem państwowym połączone są i kwota przekazowa 500 złr. w. a. nie przenosi.

Co do takich telegraficznych przekazów istnieją następujące przepisy:

1. Przekazy te musi nadawca w zwykły sposób wypełnić, tylko na przekazie pod napisem „Postanweisung“ dodatek „per Telegramm“ wyraźnie położyć i na kuponie zawsze imię i pomieszkanie swe podać.

Jeżeli nadawca sobie życzy, telegraficznie inne do rozporządzenia pieniędzy odnoszące się uwiadomienie przesłać, to musi takowe równocześnie z przekazem zakładowi pocztowemu miejsca nadania pisemnie wręczyć, który je w telegramie umieszcza.

2. Telegraficzne przekazy w kwocie więcej niż 50 złr. aż do 500 złr. w. a. włącznie mogą tylko te kasy pocztowe przyjmować i realizować, które w ogóle do pośrednictwa przekazów w takiej kwocie upoważnienie mają.

3. Za telegraficzny przekaz pobiera się oprócz zwykłej markami a przy przekazach na więcej 50 złr. gotówką opłacić się mającej należytości przekazowej, przy nadaniu jeszcze następujące należytości:

a) należytość 10 kr. za przesłanie telegramu w miejscu nadania z urzędu pocztowego do stacyi telegraficznej, jednakże tylko wtenczas, jeżeli ostatnia w zabudowaniu pocztowem się nie znajduje;
b) należytość telegraficzna za depeszę z miejsca nadania do miejsca przeznaczenia, a mianowicie przy kwotach nad 200 złr. do 500 złr. włącznie należytość za rekomendowane telegramy, to jest podwójną należytość zwykłą;
c) jeżeli przekaz nie opiewa „poste restante“, zwykłą należytość expressową, mianowicie: należytość za doręczenie w miejscu urzędu oddawcze- (kasy pocztowej) 15 kr. albo należytość posłańczą 50 kr. za milę, jakoteż za każdą odległość niżej mili, jeżeli adresat po za miejscem urzędu pocztowego mieszka.

4. Kwotę przekazową przekazuje urząd pocztowy (kasa pocztowa), gdzie ją zapłacono, urzędowi pocztowemu (kasie pocztowej) miejsca przeznaczenia telegraficznie, a tenże doręcza adresatowi, jeżeli się w miejscu urzędu pocztowego (kasy pocztowej) znajduje, po nadejściu telegramu za własnoręcznem potwierdzeniem na tymże.

Jeżeli adresat po za miejscem urzędu pocztowego (kasy pocztowej) mieszka, to się mu tylko telegram przekazowy za recepisem oddawczym doręcza, w którymto wypadku rzeczą adresata jest, kwotę za własnoręcznem pokwitowaniem na zwrócić się mającym telegramie w urzędzie pocztowym (kasie pocztowej) w przeciągu przepisanego terminu 14 dni odebrać, albo na swe ryzyko przez osoby, na które się spuścić można, przynieść sobie kazać.

Jeżeli telegram przekazowy do urzędu oddawczego (kasy pocztowej) po upływie popołudniowych godzin urzędowych nadejdzie, następuje doręczenie telegramu, a względnie kwoty pieniężnej dopiero następnego dnia z rana.

Telegramy przekazowe opiewające na „poste restante“ musi się w przeciągu trzech miesięcy w urzędzie pocztowym oddawczym (kasie pocztowej) odebrać.

5. Jeżeli się przy doręczeniu okaże, że przy nadaniu zamiast należytości posłańczej tylko za doręczenie expressowe albo należytość posłańczą w mniejszej kwocie pobrano, to brakującą kwotę ma adresat dopłacić. Jeżeli tenże dopłaty uiścić nie chce, to przecież wręcza mu się telegram, względnie przekazaną kwotę. W tym wypadku, jakoteż jeżeli telegram jest niedoręczalny, jest nadawca obowiązanym, brakującą kwotę dopłacić. Do tego obowiązku można tylko w przeciągu sześciu miesięcy od dnia nadania rościć sobie prawo.

6. Jeżeli telegram przekazowy dla zmiany miejsca pobytu za adresatem posłać się musi, to się go doseła pocztą listową i tylko wtedy doręcza się w nowem miejscu przeznaczenia expressem, jeżeli przed dosłaniem w pierwotnem miejscu przeznaczenia doręczenia expressem nie próbowano.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 4. maja 1868.

(1094) **Edykt.** (3)

Nro. 930. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie wiadomo czyni, iż w skutek żądania galicyjskiej kasy oszczędności dozwolony uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 21. kwietnia 1866 l. 15421 na zaspokojenie wierzytelności galic. kasy oszczędności w kwocie 4101 złr. 11 kr. w. a. z przynależytościami, a obecnie jeszcze w kwocie 3947 złr. 46 kr. w. a. z prowizyą 5% od dnia 27. lutego 1867 się należącej, tudzież na zaspokojenie kosztów sądowych obecnie w ilości 29 złr. 86 kr. w. a. przyznanych, przetarg przymusowy dłużniczce pani Teresy Cikowskiej należących, w obwodzie Brzeżańskim położonych dóbr Pletenice w dwóch terminach, a to: 3go sierpnia 1868 i 14. września 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem, w tymże c. k. sądzie przedsięwziętym będzie.

Dobra te ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynadgrodzenia za zniesione dochody urbaryalne i to tylko za lub nad cenę wywołania, za jaką wartość przy udzieleniu pożyczki w sumie 28.293 złr. 30 kr. w. a. przyjętą została, to jest za 26.946 złr. m. k. czyli 28.293 złr. 30 kr. w. a. sprzedane będą; a gdyby to nie nastąpiło, wyznacza się do ustanowienia lżejszych warunków termin na 15. września 1868 o godzinie 10tej przed południem.

Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest wadyum w kwocie 2830 złr. w. a. w gotowiźnie, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, lub w listach zastawnych i w innych papierach publicznych wedle kursu, jednak nie wyżej wartości nominalnej licząc, złożyć. — Względem przejrzenia wyciągu hypotecznego jakoteż warunków przetargu w całej ich osnowie odsyła się chęć kupienia mających do tutejszosądowej registratury, co do zaległych podatków zaś do c. k. urzędu podatkowego w Przemyślanach.

Nareszcie tym wierzycielom, którzy po wydaniu wyciągu hypotecznego, to jest po 16. styczniu 1868 do tabuli krajowej weszli, albo którymby niniejsze zawiadomienie albo wcale nie, albo nie dość wcześnie przed terminem przetargu doręczonem być mogło, postanawia się kuratora w osobie p. adwokata Dra. Wesołowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Mijakowskiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszego przetargu i postanowieniu kuratora tymże edyktem zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 29. kwietnia 1868.

(1109) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 45. Wydział rady powiatowej Staromiejskiej rozpisuje niniejszem konkurs na posadę prowizorycznego sekretarza rady powiatowej z roczną płacą 500 złr. w. a.

Po roku próby nastąpi stabilizacya prowizorycznego sekretarza.

Kompetent musi mieć dokładne wiadomości praw administracyjnych, ustaw autonomicznych, być biegłym w koncepcie, manipulacyi kancelaryjnej i fachu kasowym, tudzież rozumieć gruntownie oba języki krajowe.

Termin konkursu upływa z dniem ostatniego maja 1868 r., do którego czasu kompetenci swe podania o udzielenie tej posady alegowane dowodami kwalifikacyi i dotychczasowego zajęcia przesłać mają do Wydziału rady powiatowej w Staremmieście.

Z Wydziału rady powiatowej.
Staremiasto, dnia 10. maja 1868.

Zastępca prezesa:
Izydor Kędzierski.

(1112) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 7520-1061. Zur Besetzung einer am k. k. Gymnasium Trient erledigten Lehrerstelle der classischen Philologie wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Die wirklichen Lehrer dieser Studienanstalt (mit Ausnahme der zwei Catecheten) beziehen jährlich 840 fl. öst. W. und bei eventueller Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe 945 fl. öst. W. und haben Anspruch auf die drei gesetzlichen Decennalzulagen.

Da zu Trient der Gymnasialunterricht in italienischer Sprache ertheilt wird, so haben Bewerber um diese Stelle außer der allgemeinen vorgeschriebenen Qualification noch besonders nachzuweisen, daß sie des Italienischen in Rede und Schrift vollkommen mächtig seien.

Gehörig instruirte und an das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht stilisirte Gesuche sind bis Ende Mai d. J. bei der unterzeichneten k. k. Stathalterei zu überreichen.

K. k. Statthalterei für Tirol und Vorarlberg.
Insbruck, den 14. April 1868.

(1110) **Concurs-Verlautbarung.** (3)

Nr. 2448. An der k. k. Oberrealschule in Laibach ist die Lehrerstelle für Chemie in Verbindung mit einem mathematisch-naturwissenschaflichen Fächern als Nebenfach in Erledigung gekommen, mit welcher der Gehalt jährlicher 735 fl. das Vorrückungsrecht in die höhere Gehaltsstufe und der Anspruch auf Decennalzulagen von je 210 fl. nach einer zehn- oder zwanzigjähriger Dienstleistung verbunden ist.

Die Bewerber um diese zur Wiederbesetzung ausgeschriebene Stelle haben ihre an das h. k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht zu stilisirenden und mit den legalen Nachweisen über Alter, Religion, zurückgelegte Studienkenntniß der deutschen und slovenischen oder einer anderen verwandten Sprache die erworbene Lehrbefähigung und bisherige Dienstleistung instruirten Gesuche bis Ende Mai l. J. im Wege dee vorgesetzten Behörde bei dieser k. k. Landesstelle einzubringen.

K. k. Landesregierung für Krain.
Laibach, am 9. April 1868.

(1120) **Ogłoszenie.** (2)

L. 14132. W tutejszej ces. kr. **wojskowej pływalni** Rada miejska **nadaje 10 miejsc nauki bezpłatnej** dla dzieci obojga płci obywateli tutejszych. — Starający się o te miejsca mają wnieść podanie na piśmie do Magistratu najdalej do dnia 24. maja b. r.

Magistrat król. stołeczn. miasta.
Lwów, dnia 14. maja 1868.

(1103) **Edykt.** (3)

Nr. 24154. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że w tymże dnia 30. lipca i 28. sierpnia 1868 każdą razą o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż dóbr Glińsko w powiecie Żółkiewskim leżących, pp. Zofii z Jędrzejowiczów Czermińskiej i Juliusza Czermińskiego własnych, na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego w kwocie 7859 złr. 27 kr. z p. n. się odbędzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 39.813 złr. 23 kr. w. a.

2. W pierwszym i drugim z powyższych dwóch dobra te tylko wyżej lub za cenę wywołania będą sprzedane.

Jako wadyum ma być złożona kwota 3981 złr. 32 kr. w. a. bądź w gotowiźnie lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. — (Aust. bank narodowy od składania wadyum jest uwolniony). — Wadyum w gotowiźnie złożone, nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Gdyby w powyższych dwóch terminach rzeczone dobra przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w takim razie wyznacza się w celu ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 2. września 1868 godzinę 4tą z południa, na który się wierzycieli z tem zastrzeżeniem wzywa, że niejawiący się do większości głosów przytomnych policzeni zostaną, a trzeci termin licytacyjny natychmiast rozpisany będzie.

Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli krajowej, a co do zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Żółkwi; ekstrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że nieznanym z miejsca pobytu wierzycielom Hudesowi Menkes, Samuelowi Czeszer, Izakowi Morgenstern, Eisigowi Greidinger, Józefowi Majes, Itte Cuker i Leonowi Aufschauer, tudzież wszystkim tym wierzycielom, którzyby po dniu 1. kwietnia 1867 prawa rzeczowe na dobrach w mowie będących nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne poźniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące doręczone być nie mogły, tutejszy adwokat krajowy Dr. Czemeryński za kuratora, a adwokat krajowy Dr. Maly za tegoż zastępcę ustanowiony został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. lutego 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.